

Katoliški

GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 23.000

Letna inozemstvo Lir 35.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 35 (1768)

Gorica - četrtek, 15. septembra 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Je greh - ali ga ni? Papež na Dunaju

Izigravanje koroških Slovencev

Bogom se, da pišem v prazno.

Bog odpušča, Jezus rešuje grešnike, v nebesih je veselje nad spokorjenim grešnikom. Kako, če ni greha, ne grešnik? Nisem nikogar ubil, ne kradel, ne po krivem prisegal. Kar se pa tiče šeste zapovedi, pa tako ne moreš pretiranega stališča papeža, škofov in nekaetnih duhovnikov vzeti zares.

Celo tisti, ki se štejejo za kristjane, morda kar za dobre kristjane, zapadejo takemu mišljenju. Ze leta 1946 je Pij XII. rekel, da je največji greh sedanosti, da so ljudje izgubili smisel za greh. Pozabljajo na božjo besedo: »Ako rečemo, da nimamo greha, sami sebe varamo.«

Nič ne pomislijo na svoje nemarnosti nasproti Bogu v veri, nemarnosti v razmerju do soljudi, na nemarnosti v poklicnem delu, na pomanjkanje usmiljenja, na opuščanje dobrih del, ki bi jih morali storiti. Ze to površno naštevaje naj bi nas izzvalo, da pobrskamo nekoliko skrbneje v tistem kotičku naše notranjosti, ki ga radi skrivamo sami pred seboj, kakor zatajimo radi v hiši kakšen manj čeden prostorček.

Naša vest! Izogibamo se ji, je ne poslušamo, ali jo skušamo utišati, preusmeriti, »moderno« seveda. Tako smo tudi neke vrste farizeji, pravičniki, ki ne potrebujejo pokore, ne odpuščanja. Takšen seveda ni v Jezusovi družbi. V Jezusovi družbi so cestinarji, grešniki. In Jezus jih je celo vesel. Tako vesel kakor pastir, ki najde izgubljeno ovco; kakor žena, ki najde izgubljeno drago; kakor oče, ki se mu vrne izgubljeni sin. In tudi v nebesih so veseli grešnikov.

Kajpak, še takemu, ki je ujel le drobec krščanskega nauka, je jasno, da to z grešnikom v nebesih le ni tako enostavno kot je tu zapisano. Je le treba vzeti vso Jezusovo besedo neokrnjeno. Kolikokrat jo skuša človek okrniti, preobrniti, za veselje nad grešnikom je Jezus dal pogoj: spokorjenje.

Spokorjenje v spoznanju svojega stanja, svoje duhovne revščine, ker si zgubil smisel za greh. V spoznanju, da je treba to obžalovati. V spoznanju, da je treba kreniti nazaj k Očetu, da ga je treba prositi odpuščanja, da je treba poboljšanja.

Tako je naredil izgubljeni sin. Do spokorjenja ga je privedla bridko občutena skrajna beda. Duhovne bede ne občutimo tako. Toliko manj, kolikor bolj je človek otopel. Zato pride človek tako težko do spoznanja svoje duhovne revščine in do poboljšanja.

Takšna duhovna revščina je začarani krog. Spreobrnjenje je milost. Da bi grešnik dobil to milost, bi moral moliti. Ker pa tiči v taki duhovni revščini, tudi za molitev nima smisla.

Pa vendar je le molitev rešitev iz tega kroga. Če že ne molitev grešnika samega, more pomagati molitev dobrih kristjanov. Fatimska Mati božja vztrajno naroča molitev za grešnike.

Od molitve do spokorjenja. Od spokorjenja do pravega srčnega veselja in miru.

TOMAZ HOLMAR

Dobrota ni kričava

Pred dvema tednoma so v Milanu pokopali Marcella Candia. O njem ni poročala italijanska televizija, niso pisali veliki dnevniki; spomnil se ga je samo katoliški dnevnik 'L'Avvenire«. In vendar je šlo za moža, ki je dal v sedanjem času edinstven zgled službe drugemu, in sicer najubožnejšim med ubogimi v ekvatorialnem delu Brazilije.

Marcello Candia je bil bogat. Imel je tovarne, hiše, avtomobile. Toda kakor sv. Anton Puščavnik pred njim je tudi on slišal Jezusovo vabilo bogatemu mladeniču: »Če hočeš biti popoln, prodaj vse, kar imaš, in hodi za menoj.« Candia je res to storil: prodal je svoje tovarne in vse ostalo, odšel med gobavce ob Amazonki in tam s svojim denarjem zgradil bolnišnice za največje reveže. Toda ne

samo, da je zgradil bolnišnice, tudi sam je stopil v službo teh najbolj pozabljenih med bolniki; skrbel je zanje kot bolničar in usmiljeni Samaritanec.

Tu pa tam je kak misijonski list pisal o njem in njegovem delu, toda v svetovno časopisje ni prišel, ker dobrota ni kričava. V svetovne časopise in v ilustrirane tednike pridejo filmske frklje, ki nimajo kaj pokazati kot nekaj svoje golote, pa kakor teroristi ali finančni špekulanti à la Gelli. In še kakšni športniki in falirani politiki. To je paša za sedanje človeštvo. Krščanska dobrota pa ostane velikemu svetu skrita. To je končno tudi prav, saj uči Jezus: Naj ne ve tvoja levica za dobroto, ki jo stori tvoja desnica. Sicer bo rekel večni Sodnik na sodni dan: Prejeli ste svoje plačilo.

Kakor je daleč od velikega sveta živel in delal, tako je Marcello Candia daleč od radovednežev tudi umrl. Toda ni umrl pozabljen; ob strani so mu stali njegovi sorodniki in misijonski prijatelji. Ti so ob njegovi smrti tudi bili priča, kako umira pravični. Prišla je namreč neozdravljiva bolezen. »Zakaj dopuščas, Gospod, da prezgodaj umirajo dobri ljudje?« Marcello Candia se o tem ni vpraševal, temveč je v svojem župniku v zadnjih dneh prehudega trpljenja zaupal: »Jezus mi je danes dal doživeti najlepšo izkušnjo mojega življenja. Dal mi je razumeti, da ni dovolj delati za Gospoda. Važnejše je s ponižnostjo in vdanostjo sprejeti trpljenje, kadar in kakor ga Bog dopusti. Vedel sem, da obstaja trpljenje. Toda v svoji nevednosti in v svojem napuhu ga nisem nikoli resnično doživel. Najlepša stvar je sprejeti trpljenje, kakor ga Bog pošilja, sprejeti ga z veseljem, ker ga Gospod pošilja v naše dobro.«

Ob Candijevem pogrebu so se zbrali škofje, misijonarji, prijatelji. Niso bili navzoči njegovi gobavci in bolniki, toda navzoč je bil Jezus, ki je rekel: »Kar ste storili kateremu mojih najmanjših, ste meni storili.«

* * *

Nekateri se strašno pritožujejo nad sedanjimi časi, češ da je vse pokvarjeno. Res, če bi bilo na svetu samo to, kar nam javna sredstva obveščanja nudijo, bi morali reči, da živimo v časih Sodome in Gomore. Toda pod videzom tega je tudi danes na svetu še veliko dobrega, ki je nam prikrito, odkrito pa Bogu. Zato zaupajmo v to prikrito dobroto in se ji po svojih močeh skušajmo pridružiti. K.H.

Odmevi na sestrelitev letala

Cepprav je jasno, da so sovjetski lovci zavestno zbili južnokorejsko letalo, sovjetska vlada vztraja na stališču, da je imela do tega vso pravico, ker je zašlo letalo v sovjetski zračni prostor, da je imelo vohunsko poslanstvo in da za tem tiči Severna Amerika. Tako se je izrazil sovjetski zunanji minister Gromiko v Madridu, ko se je udeležil zaključka konference za evropsko varnost.

Odgovoril mu je severnoameriški zunanji minister Shultz: »Sovjetske oblasti so znova pokazale, da zanje človeško življenje ne pomeni nič. Poleg tega so ponovno izpričale, da se poslužujejo laži, ko komentirajo dogodke in da je laž njihovo pravilo. Sram me je, da moram poslušati take lažne trditve.«

Kasneje je spregovoril o isti zadevi na tiskovni konferenci v Moskvi maršal Nikolaj Ogarkov, načelnik generalnega štaba sovjetske vojske. Znova je potrdil, da je bilo južnokorejsko letalo na izvidniškem poletu, ki so ga pripravile ameriške obveščevalne službe in da so te službe odgovorne za tragedijo in življenje 269 potnikov.

Ni pa znal na vprašanja tujih časnikarjev pojasniti, kako to da sovjetski lovci, kljub temu, da so potniško letalo spremljali nad dve uri, niso mogli ugotoviti, za kako letalo gre. Izgovarjal se je, da je

Dvajsetič, kar je bil Karol Wojtyła izvoljen za papeža, je sv. oče šel na apostolsko pot izven Italije. Tokrat je obiskal prestolnico Avstrije. Kar štiri dni ji je posvetil: od 10. do 13. septembra. Dva nagiba sta ga vodila pri tem: 300-letnica zmage nad Turki pred Dunajem, pri kateri je odločilno sodeloval poljski kralj Jan III. Sobieski in XIV. Katoliški shod avstrijskih katoličanov, ki ga je hotel osebno zaključiti.

Po prihodu na Dunaj se je najprej na Trgu junakov (Heldenplatz) udeležil tako imenovanih »evropskih večernic«. Po pozdravu kardinala Königa z Dunaja so govorili kardinali Meisner (Vzh. Nemčija), Kuharič (Jugoslavija), Macharski (Poljska) in Lustiger (Francija). Nato je povzel besedo sam sv. oče. Govor je posvetil miru in bodočnosti Evrope ter poudaril, da si Evrope ni mogoče misliti brez krščanstva, ki jo je oblikovalo.

Obenem je posvetil bronast križ, ki bo ostal na Trgu junakov kot spomin na zadnji katoliški shod in njegov obisk. Dejal je, da postavlja Avstrijo in Evropo pod to znamenje ter povabil kristjane iz zahodne Evrope, naj bodo vredni bratov v veri, ki so še danes preganjeni zaradi svojega verskega prepričanja. Samo v križu je upanje krščanske obnove Evrope, a kristjani morajo nauk križa vzeti resno. »Molite,« je dejal sv. oče, »kot so to storili kristjani v težki preizkušnji leta 1683.«

Zvečer prvega dne se je sv. oče sestal z mladino v znanem parku Praturu. Zbralo se je nad 100.000 mladih ljudi. Srečanje je bilo pod geslom »Jezus Kristus — naša pot.« Mladinska štafeta je na shod prinesla bakle iz vseh večjih evropskih mest. Ta luč naj bi bila simbol sprave med narodi. Pri srečanju je sodelovala tudi slovenska mladina iz Koroške z govornim nastopom in z oblikovanjem križa iz rož sredi stadiona. Papež je pozdravil celovški škof Egon Kapellari, ki je odgovoren za dušno oskrbo avstrijske mladine.

V nedeljo je sv. oče v Donauparku z mašo na prostem zaključil XIV. Katoliški shod. Kljub izredno slabemu vremenu je 300.000 ljudi tri ure vztrajalo pri dolgi papeževi pridigi. Govoril je o svobodi, ki jo današnji človek slabo rabi, o zgodovinskih grehih Evrope in o osebni odgovornosti, ki jo ima vsak pred Bogom, zase, za druge in vse človeštvo. Pri tej maši je sodelovalo v zboru 2.500 pevcev in pevk tudi kakih 150 Slovencev s Koroške. Tudi v prošnje so bili Slovenci vključeni.

Pred mašo se je papež sestal z voditelji raznih krščanskih Cerkv, popoldne z invalidi, bolniki in starimi v Hiši usmiljenja, na večer pri državnem predsedniku Kirchschrägerju z diplomati ter osebami političnega in javnega življenja.

V ponedeljek popoldne je v stolnici sv. Štefana maševal s predstavniki laiškega apostolata, čemur je sledilo srečanje z znanstveniki, umetniki in časnikarji. Popoldne je bil na škofiji sestanek s škofi, nato skupno kosilo. Popoldne je obiskal Mesto Združenih narodov in se srečal z avstrijskimi in tujimi delavci. Dan je zaključil z mašo za Poljake v poljski cerkvi na Dunaju.

Četrty in zadnji dan svojega bivanja v Avstriji je pričel z obiskom cerkve na griču Kahlenberg, kjer je kralj Sobieski pred odločilnim spopadom s Turki prisostvoval sv. maši. Od tam je v helikopterju poletel v Marjino Celje, tudi Slovincem znano in priljubljeno božjo pot, ki ima tri častne naslove: Velika Mati Avstrije, Velika Gospa Ogrske in Mati slovenskih narodov. V tej cerkvi je pokopan neustraheni madžarski kardinal Mindzenty, ki je umrl v izgnanstvu leta 1975, potem ko je osem let preživel v ječi in petnajst v osamljenosti v severnoameriškem poslanstvu v Budimpešti. Sv. oče je obiskal njegov grob in se poklonil spomenu tega velikega spoznavalca, ki ga je Vatikan žrtvoval v upanju, da bo Cerkev na Madžarskem po njegovi odstranitvi lažje živela. Velika utvara! Tudi v Marjinem Celju so sodelovali slovenski zbori, s sv. očetom pa je somaševal tudi slovenski duhovnik s Koroške dr. Kajžnik.

Ker nam je obljubljen poseben dopis očitvidca papeževega obiska na Dunaju, smo v naše poročilo povzeli najbolj bistveno. Ostalo z mnogimi podrobnostmi pa bodo naši čitatelji lahko brali prihodnjič.

Hudo neurje v Karniji

V noči od sobote na nedeljo 11. septembra je neurje v gornji Karniji povzročilo silovito razdejanje. Odplavljeni so bili mostovi, obsečna področja so bila preplavljena z blatom in kamenjem, prišlo pa je tudi do človeških žrtev. Dospelje so bila najdena tri trupla, med njimi truplo nekega Tržačana, usoda njegove žene pa je še neznan.

Najbolj prizadet kraj je Paularo, ki ga je leta 1976 zelo poškodoval potres. Tam je več montažnih hiš popolnoma uničenih, 50 družin je ostalo brez strehe, prekinjena je cesta proti Tolmeču. Ze v ponedeljek je prizadeto področje obiskal predsednik deželne odbora Comelli, da si ustvari jasno podobo o novi katastrofi, v torek pa so se v Tolmeču sestali politični in upravni predstavniki prizadetih občin. Pri sestanku je bil navzoč tudi minister za civilno zaščito Scotti.

■ Sv. oče je v Castelgandolfu sprejel drugo skupino severnoameriških škofov, ki so prišli na poročanje. Njim je predvsem poudaril misel, da »se duhovnik kot ostali laiki lahko razdaje v službi bližnjega na različne načine, a le on lahko odpušča grehe in Kristusovo imenu in le on lahko opravlja sv. Evharistijo. Iz tega zakramenta črpa duhovnik dušnopastirsko vneto in more živeti neoženjen. Celibat ni samo praktičnega pomena, temveč predstavlja tudi polno pripadnost Kristusu.«

■ V Madridu se je 9. septembra zaključila Konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi. Ko se je točno pred tremi leti (9. septembra 1980) začela, je bilo predvideno, da bo trajala tri mesece, potrebna pa so bila kar tri leta, da se je mukoma izoblikovala takoi. »madridska izjava«, ki jo je podpisalo vseh 35 držav udeleženk. Ob zaključku je imel severnoameriški zunanji minister Shultz oster govor zoper Sovjetsko zvezo, katero je obtožil, da ne spoštuje svojih obvez glede človekovih pravic, da je kršila vojaško ravnovesje v Evropi in da je izvajala pritisk na Poljsko. Sovjetski zvezi je očital, da ustvarja pogoje za nevarnost po vsem svetu in dejal, da je odgovorna za delitev evropske celine in da je ustvarila režim strahu. Vendarle pa pomeni madridska konferenca nadaljnji korak k medsebojnemu dialogu in miru.

■ Irška je ena redkih držav na svetu, ki ne dovoljuje splava. Sedaj bo ta prepoved vključena tudi v ustavo. Irski so bili namreč poklicani, da z referendumom izrečejo svoj pristanek na to ustavno dopolnilo. Z nad dvotretjinsko večino se to dopolnilo tudi odobrili.

Slovesnosti ob Trinkovem simpoziju v Rimu September '43 v Črniški kroniki

Od 5. do 10. septembra je v »Sloveniku« v Rimu potekal Trinkov simpozij. V sredo 7. septembra je udeležence pozdravil pri javni avdienci tudi sv. oče Janez Pavel II. Na sliki so vidni ob papežu od leve na desno dr. Emil Cencig, župnik v Trbižu, msgr. Valentin Birtig, kanonik v Čedadu in Paskval Gujon, župnik v Matajurju. Poleg njega msgr. M. Jezernik, rektor »Slovenika«

Teden od 5. do 10. septembra je bil za udeležence Trinkovega simpozija v Rimu in za slovensko stvarnost nad vse pomemben in bogat. V okviru simpozija smo doživeli zlatomašniško slavo treh beneških jubilarov in avdienco s papeževim nagovorom v slovensščini. Organizatorja sta bila Slov. teološka akademija in papeški zavod Slovenik pod vodstvom msgr. dr. Maksimilijana Jezernika.

Bilo je v sredo 7. septembra. Rožnata zarja je rahlo zarisavala v jasno obzornja obrise starorimskih spomenikov na stari Apjijski cesti, ko se je skupina rojakov iz Benečije, Slovenije, Trsta, Gorice in Rima peljala proti središču mesta in se ustavila pred baziliko sv. Klementa. Notranjost cerkve krasijo prekrasni mozaiki. Tu je msgr. Jezernik zbranim spregovoril o zgodovini bazilike in njenih umetnostnih zakladih, o bivanju sv. Cirila v Rimu, pa tudi o verskem življenju in kulturnem delovanju rimskih Slovencev. Pozdravil je prisotne, še posebej beneške brate, in čestital trem zlatomašnikom.

V prazničnem vzdušju je nato vsa skupina v sprevidu prepevala Marijino pesem odšla v spodnje prostore stare bazilike iz IV. stol., kjer je, kakor se domneva, grob sv. Cirila. Ob njem in pred podobo slovenskega apostola je preprost kamnit oltar. V tem posvečenem prostoru se pogosto zbirajo slovenske in druge slovanske skupine.

Tu je naša skupnost doživela najbolj pomenljive trenutke tega zgodnjega rimskega jutra. K oltarju so namreč pristopili trije beneški duhovniki, da bi somišlevali s sobraty in obhajali svoj zlatomašniški jubilej: Valentin Birtig, Angel Cracina, Paskval Gujon — trije pravi Cerdemaci, s pokončnostjo zaznamovani, kljub vsem preizkušnjam polni življenjske moči in vedrine. V poltemi in v mističnem nadihu kraja samega se je prisotnih dotaknila božja beseda, to pot lepo beneško uglajena.

Po evangeliju je g. Jožko Kragelj v izbranih besedah oral življenjsko pot vsakega jubilara in se jim zahvalil za njihovo zvestobo v oznanjevanju blagovesti, za njihovo junaško sprejemanje žrtev in za ljubezen, ki so jo vedno izkazovali svojemu ljudstvu. Govorniku se je v imenu vseh treh zahvalil msgr. Birtig. Skupna molitev in pesem sta spremljali vso čaritev do končne blagoslova in zahvalne pesmi, ki je zadonela še posebno slovesno.

Beneški duhovniki so že večkrat obhajali zlatomašno daritev v domačih krajih. Vsaka slovesnost je bila zanje gotovo posebno doživetje, vendar je imelo rimsko slavo še globlji pomen. Ob grobu velikega blagovestnika, ki je v tem mestu pred več kot tisoč sto leti iskal pravico in branil svoje delo, ob spominu na svetlega vzornika msgr. Ivana Trinka in v krogu rojakov, ki so prišli od vsepovsod, da bi jim izrazili priznanje in se z njimi zahvalili Bogu, so naši častitljivi zlatomašniki doživeli trenutke posebne sreče in milosti. To ganljivo doživetje je bilo za nas vse polno notranje radosti in spodbude.

AVDIENCA PRI SV. OČETU

Dopoldne istega dne je udeležence Trinkovega simpozija čakalo novo doživetje, nekako nadaljevanje prejšnjega, seveda v povsem drugačnem okviru in tonu. Šli so na Trg sv. Petra, kjer so se že zbirale množice za običajno avdienco in kjer so jim bili dodeljeni sedeži nedaleč od papeževga govorniškega odra. Točno ob deseti uri, ko je bil napovedan začetek avdiencie in je bilo na trgu že nad 60.000 ljudi, je

prišel papež Janez Pavel II. Obhodil je med množico urejene poti in se, kot običajno, ustavljal pri številnih posameznikih. Tako tudi pri naši skupini. Spredaj so bili trije zlatomašniki in msgr. Jezernik jih je predstavil sv. očetu. Z njim je spregovoril tudi Trinkov pranečak, ki je bil ob Trinkovem simpoziju v Rimu s svojimi najbližjimi sorodniki. Navdušenje nad to neposredno bližino je bilo skoraj nezadržno. Ko je sv. oče stopil na oder, pripravljen pod glavnim spodbudom, se je morje ljudi iz nešteti italijanskih krajev, iz Evrope in drugih kontinentov, vseh starosti in poklicev, vseh mogočih jezikov in barv naenkrat umirilo. Po skupni molitvi in besednem bogoslužju v glavnih jezikih je imel papež daljši govor, v katerem je poudaril, da je križ znamenje upanja in osvobodjenja. Homiliji je sledila predstavitev najavljenih skupin in papežev nagovor v več jezikih: francoščini, angleščini, nemščini, španščini, portugalsščini, slovensščini in poljščini. »L'Osservatore Romano« (8.9.1983) piše v svojem poročilu: »Pri avdienci je bilo prisotnih kakih petdeset slovenskih vernikov, udeležencev znanstvenega simpozija, ki je posvečen velikemu apostolu krščanskega sožitja med evropskimi narodi Ivanu Trinku. Zborovanje je pod pokroviteljstvom videmskega nadškofa msgr. Alfreda Battistija in ga je organizirala Slov. teološka akademija. Tudi to pomembno skupino je papež posebej pozdravil.« Tu navaja besedilo v izvorniku:

Pozdravljam udeležence simpozija Ivan Trinko. Tedenski študij bo osvetlil apostolsko osebo, ki je s svojim življenjem odpirala zahodu in vzhodu medsebojne kulturne vrednote in navajala k skupnemu krščanskemu sožitju v duhu svetih bratov Cirila in Metoda.

Po teh papeževih besedah, ki so se razlegale v jasni in lepi slovensščini preko zbrane množice, se je naša skupina dvignila ter v velikem navdušenju in veselju vzklikala sv. očetu, saj je Trinkovo ime zadonelo na tem veličastnem svetovnem forumu in priznanje njemu samemu, njegovemu delu in vsem, ki to delo nadaljujejo. Zares prijetna je bila tudi zavest, da je tu vsak narod ali skupina, ki ga predstavlja, upoštevan zaradi tega, kar v resnici je, in ne zaradi svoje številnosti in moči. Vroč poletno sonce, ki je s svojimi pekočimi žarki več ur obsevalo zbrane množice, do zadnjega ni zmanjšalo splošne pozornosti in navdušenja. Ko so se začele razhajati, se je ponovno oglasil zbor poljskih akademikov, ki je bil na avdienci kot več drugih poljskih skupin.

Za udeležence letošnjega rimskega simpozija in za našo narodno skupnost je bil ves teden in še zlasti ta dan zaradi bogate in izjemne vsebine dragocena pridobitev. Bog daj, da bi ta pridobitev rodila nove pobude, kakor je gotovo utrdila in potrdila sadove dosedanjega dela.

Duh Ivana Trinka, svečenika in polihistorja, je dovolj bogat, da lahko razsvetljuje in vodi naše poti.

(Poročilo o Trinkovem simpoziju bo v prihodnji številki). L. B.

■ Peti protestni dan proti Pinochetovemu vojaškemu režimu v Čilu se je zaključil s številnimi aretacijami, 40 ranjenimi in petimi mrtvimi. Oblasti so zopet dale zapreti sindikalnega voditelja Rodolfa Seguela. Po vsem svobodnem svetu — v Italiji še posebej izrazito — so se 10. septembra spominjali desetletnice vojaškega udara v Čilu, pri katerem je izgubil življenje prvi socialistični predsednik Čila Salvador Allende.

V Italiji so se te dni spominjali 8. septembra 1943. Casopisi in televizija so o kapitulaciji Italije tega dne posvetili precej pozornosti. Skušali so osvetliti dogodke tistega časa. Pa tudi slovenski Primorci so se spomnili tega datuma posebno v Novi Gorici, kjer so bile velike proslave, ki so se zaključile v nedeljo 11. t. m. Toda bolj kot obujanje spominov na tiste dni se mi zdi zanimivo videti, kako so 8. september in naslednje tedne doživljali v Vipavski dolini, v Črničah. Gre za avtentično pričevanje dekana Alojzija Novaka in njegovega dnevnika.

8. SEPTEMBER 1943

»Danes je poročal radio, da je Italija položila orožje, brezpogojna kapitulacija, ki jo je vrhovni poveljnik afriške armade general Eisenhower sprejel. Tako je storjen prvi odločilni korak k sklepu vojne. Šef vlade maršal Badoglio je izdal razglas na narod: »Ker se premočnim silam nasprotnika ne moremo ustavljati, ker hočemo državi prihraniti nadaljnje uničevanje, smo prosili generala Eisenhowerja, poveljnika ameriško-angleških čet za premirje. Prošnjo je bilo ugodeno. Zato se z današnjim dnevom preneha vsaka sovražnost med italijanskimi in angloameriški četami. Naše čete pa se bodo vojskovele, ako bi bile napadene od katere koli druge oborožene sile.«

NASLEDNJI DNEVI

»Svet je razburjen. Mlado in staro je na cesti, slovenske zastave vihrti; tudi v zvonik so kljub moji prepovedi eno obešili.« Partizani so res prvi čas povsod razobešali slovenske zastave. Nato, piše dekan Novak, kako so se širile vsakovrstne alarmantne vesti o izkrcanju zveznikov,

OD TEDNA DO TEDNA

■ Italijanski zunanji minister Andreotti se je v Madridu, kjer se je udeležil zaključka konferenca o evropski varnosti sestel zaporedoma najprej s sovjetskim zunanjim ministrom Gromikom, nato pa še s severnoameriškim Shultzem. Gromiko je Andreottiju ponovil sovjetska stališča glede sestrelitve južnokorejskega letala in da sovjetski lovci niti slutili niso, da gre za potniško letalo. Glede jadrskih izstrelkov je ponovil ponudbo Andropova, da bo SZ ohranila le 162 raket SS-20, toliko kolikor imata skupaj jadrsko orožja Vel. Britanija in Francija, a NATO se mora odpovedati jadrskim konicam Pershing in Cruise. Shultz pa je uro kasneje dejal: »Sovjeti dobro vedo, kot vemo mi, da so zavestno sestrelili potniško letalo. Kaj takega se ne sme več zgoditi.«

■ Poleg dominikancev so si tudi avguštinci izbrali novega vrhovnega predstojnika. Na generalnem zasedanju, ki se je končalo 2. septembra v Rimu, so izvolili na to mesto Irca p. Martina Nolana. Med drugim je bil misijonar v Nigeriji in Ekvadorju. Patri avguštinci (tudi Martin Luther je pred odpadom pripadal temu redu) se posvečajo dušnemu pastirstvu, šolstvu in misijonskemu delu. Sedaj jih je nekaj nad 2.000.

■ Štiri dni se je mudil v Jugoslaviji na uradnem obisku predsednik ZR Nemčije Carstens. Spremljal ga je zunanji minister Genscher. V Beogradu je imel pogovore s predsednikom predsedstva SR Jugoslavije Spiljakom in ministrsko predsednico Planinčev. Tretji dan je obiskal Sarajevo, kjer so ga med drugim seznanili s pripravami na zimske olimpijske igre, ki bodo v tem mestu na začetku leta 1984. Iz Sarajeva je odpotoval v Zagreb, kjer si je ogledal zagrebški jesenski velesjeem. Pred tem je v zasebnem obisku sprejel kardinala in zagrebškega nadškofa Kuharića.

■ Libanon doživlja vedno nova prelitja krvi. Sedaj so mohamedanski Druzi, ki živijo v pogorju Šuf nad Bejrutom tisti, ki so v ofenzivi in grozijo uničiti oblast države, ki jo predstavlja predsednik Džemal. Njihove čete se bližajo Bejrutu, kjer so se muslimanski šiiti polastili zahodnega dela mesta. V pogorju Šuf oblegajo mesto Deir-el-Kamar, kamor so se zatekli maronitski kristjani, več naselij s kristjani je bilo upepeljenih, prebivalstvo pa pobito. Predsednik italijanske vlade Craxi si domišlja, da bo lahko pomirjevalno vplival na sprte strani v Libanonu, zato je povabil voditelja Druzov Džumbata v Rim. Ta pa mu je sporočil, da je preveč zaposlen in da bo prišel kasneje. Džumbat uživa neomejeno podporo Sirije.

o bojih z Nemci itd. Vsi nosilci italijanske uprave so se razšli. Vso oblast je prevzelo v roke »ljudstvo«.

S posebnim veseljem piše, kako so se 10. septembra vrnilo ujetniki, zaprti v Gorici. »Ob petih popoldne so se s posebno koriero pripeljali naše ujetnice in ujetniki. Ker se je vse zlomilo v državi, so se odprla tudi vrata ječ. Gotovo 200 ljudi je čakalo koriero pred županstvom. Ko so izstopili, so se uvrstili, noseč že pripravljene narodne trobojnice. Pevajoč partizanske pesmi so se napotili proti cerkvi. Šel sem tudi jaz župnik dol in zmolihi smo eno desetko rožnega venca, »ki je od mrtvih vstal«, par očenašev v čast brezmadežnemu Srcu Marijinemu v zahvalo za odrešenje. Ker sem videl prav polno cerkev ljudi, sem spregovoril tudi jaz nekaj besed v pozdrav in spodbudo. Nato je bilo po vasi in po domovih največje veselje.«

Tiste dni »republike«, kot se izraža dekan Novak, so ponoči in podnevi marširali skozi vas italijanski vojaki, ki so se umikali iz Slovenije in Hrvaške. Partizani so jih pustili, da so se mirno vračali proti Gorici. Povečini so jih spotoma razorožili. Okrog Gorice so pa bili že prvi boji z Nemci. Zato piše v dnevniku 13. sept.: »Danes so pripeljali prve ranjence iz Gorice, tudi nekaj Italijanov. Zasilno bolnišnico zanje so uredili v prostorih karabinjerske postaje. Posteljino so deloma našli tam deloma so jo pobrali po hišah. Vsa dekleta so na nogah, tudi oba zdravnik. Naslednji dan so dekana poklicali, naj gre dva ranjenca previdet. Ko je prišel tja, je bil eden že mrtev. Pove, da je bil to Jožef Furlan s Cola. Pokopali so ga v Črničah.

Okrog Gorice se je začela ustvarjati tako imenovana »goriška fronta«. Gorico so namreč zasedli Nemci, partizani pa so zaprlji poti proti Vipavski dolini in na Kras. Na Ljaku so podrl most. Med ljudmi so govorili, da bodo Nemce ustavili. Trezni Novak pa pristavlja: »S samimi puškami se partizani ne bodo mogli dolgo upirati. A pravijo, da imajo tudi topništvo in da pride nočoj na fronto proti Ajševici. Tam se namreč zdaj, ko to pišem ob 2^h popoldne, vršijo boji med Nemci, ki silijo čez most, in partizani, ki so prišli tja od šempaske strani.« Nemci so se tisti dan res umaknili nazaj v Gorico. Kot je znano, pa so čakali le na ojačenja. Ko so ta prišla, so začeli veliko ofenzivo na »osvobodeno ozemlje« dne 25. septembra kot poroča tudi msgr. Novak.

Trije razlogi za odklanjanje Karla Marxa

P. Oswald von Nell-Breuning, 93-letni nemški jezuit in znani sociolog, ki je nekoč študiral na gimnaziji v Trieru, je bil povabljen na slovesnost stote obletnice smrti Karla Marxa, ki je prav tako študiral na tej gimnaziji.

V svojem nagovoru je p. Nell-Breuning med drugim povedal, da je po njegovem mnenju težko določiti podobo pravega Marxa. Ali je pravi mladi Marx, ki je želel s svojimi filozofskimi razmišljanji pomagati človeštvu, da se reši hlapčevanja, revščine in izkoriščanja? Za takšnega Marxa bi se človek mogoče ogreti. Ali pa je pravi tisti Marx iz poznejših let, ki je zanimal med ljudmi toliko sovraštva in ustvaril svet, v katerem naj bi bilo vse podložno le brezsrčnim zakonom ekonomike?

Kot kristjan odklanja Nell-Breuning Marxa iz treh razlogov. Nesprejemljiva je najprej razlaga, da človek postane človek le in šele s svojim delom. Nesprejemljiva je tudi trditev, da človeško zgodovino določajo in oblikujejo le proizvodni odnosi. Če končno sprejmemo Marksovo učenje, da je človekova misel le proizvod okolja in trenutnih koristi, nam je s tem odvzeta lastna odgovornost.

Bralci pišejo

Priseljevanje v Slovenijo in slovenske šole

Dr. Ljubo Sirc je imel letos v Dragi zanimivo predavanje pod naslovom »Slovenija v osemdesetih letih«, v katerem je razčlenil družbenopolitično, gospodarsko in narodnostno stanje Slovenije. Predavanje je bilo temeljito in kar je predvsem važno, vsestransko objektivno. Razumljivo je zato, da je predavatelj žel zasluženo odobravanje.

V svojem referatu se je dr. Sirc precej podrobno dotaknil tudi vprašanja prisel-

DAVKI IN PRISILNA MOBILIZACIJA

Dne 15. septembra piše: »Res publika (republika) se konsolidira. Danes sem zvedel, da so mi naložili davek 25 lir na mesec in sem ga tudi plačal.«

Fantje in možje se povečini vračajo od vojakov, seveda tisti, ki se jim posreči uiti Nemcem. »Mora pa vse, kar pride domov, po kratkem dopustu prijeti za puško, ker je v partizanski republiki razglašena prisilna mobilizacija vseh sposobnih od 18. do 45. leta.«

Danes se zgodovinarji vprašujejo, ali je bila tista prisilna mobilizacija in z njo združena goriška fronta nekaj pametnega ali ne. Mobilizirali so namreč več tisoč mož, ki so mnogi ostali neoboroženi in so nato ob veliki nemški ofenzivi postali nepotrebne žrtve. Vsekakor je OF takoj pokazala, kakšna bo nova »republika«: davki in prisilna mobilizacija, denarni in krvni davek. Toda ljudje so ubogali, ker je veljala parola: »Žrtve morajo biti!«

PRAZNIK V AJDOVŠČINI

V tistih prvih dneh svobode so pripravljali v Ajdovščini veliko manifestacijo: razglasitev priključitve Primorske k Jugoslaviji. Dekan Novak ni bil navzoč, piše pa, kako je bilo v Črničah. Dne 17. sept. so bili vsi možje in fantje mobilizirani in tudi dekleta. »Ta so se odpeljala zjutraj na škalarju, vsa okinčana z narodnimi zastavami, s trakovi in zastavami z rdečo zvezdo. Fantje in možje od 18. do 45. leta so prišli sinoči vsi v župnišče na kozarec vina. Sklenili smo, da pojedemo, ako srečno prestanemo te burne čase, peš na Sv. goro se zahvalit Materi božji za osvobodjenje.« Kako smo takrat bili naivni!

Potem piše o raznih govoricah, kako so partizani zavzeli goriški grad, zasegli nemške tanke in oklopne avtomobile. Pove tudi, da se je raznesla govoriča, da so partizani odvedli v glavni stan na Vogrsko kanonika Mirka Brumata. Seveda so bile vse te govoriče izmišljene, so pa pomagale držati moralo.

Istega dne zaključuje dnevnik: »V Ajdovščini je bil velik shod Osvobodilne fronte. Cel ajdovski trg je bil poln oboroženih mož in fantov ter deklet. Govorili so trije govorniki, med njimi menda tudi en angleški ali ameriški oficir.«

Kot znano, so na tem shodu razglasili priključitev Primorske k Jugoslaviji. Slavnostna govornika sta bila Jože Wilfan in France Bevk. Trezni Novak na robu ironično pripisuje: »Dr. Wilfan je slovesno oznanil, da so nas sinoči priklopili k Jugoslaviji. To je res mednarodni forum!«

ljevanja iz južnih krajev Jugoslavije v Slovenijo. To priseljevanje ima za posledico, da je v nekaterih krajih Slovenije kot n. pr. Jesenicah že za polovico ne-slovenskega prebivalstva. S predavateljem soglašam, da ne more držati trditve, da sedanje oblasti v Sloveniji to priseljevanje namenoma oz. načrtno podpirajo.

Bolj bo držalo, da gredo naši ljudje, t. j. Slovenci na delo v zahodne kraje Evrope, kjer je zaslužek boljši, kar povzroča praznino, ki jo polnijo prišleki z Juga. Narodnostni problem nastane zaradi tega, ker ne gre samo za priseljevanje, ampak tudi za naseljevanje, torej za stalno bivanje v Sloveniji in to v tako velikem obsegu, da se narodnostnemu problemu ni mogoče več izogniti, kajti tako velikega števila novodošlih narodnosti naš narod ne more več vsrkati.

Vendar oblasti v Sloveniji, če jim je slovenstvo res pri srcu, tu lahko posredujejo. Otroci priseljencev naj obiskujejo slovenske šole, ker so pač v Sloveniji. To ni nedemokratično. Narodi, ki so po številu neprimerno močnejši, se držijo načela iste krajevne šole za otroke brez ozira na narodnost. Priseljencem staršem pa, če to želijo, naj se nudi posebne tečaje v materinščini za njih otroke. Če bi pa vztrajali na posebnih šolah, naj jih sami finančno vzdržujejo. Tako ne bo prišlo do primerov kot n. pr. letos na Jesenicah, kjer se je vpisala v prvi razred osnovne šole samo ena tretjina tam stalno bivaajočih otrok.

Naj končam: če oblasti v Sloveniji res hočejo, in kar je najbolj važno, če so res toliko neodvisne, da o tem lahko same odločajo, potem bodo ta problem tudi znale rešiti v korist slovenskega naroda.

P. S. Ko sem posegel v debato po dr. Sircem predavanju, nisem utegnil svojih misli o tem vprašanju v celoti izvesti, zato jih objavljam v »Katoliškem glasu«.

Dr. J. Koč

Svetnik sklenjenih rok

Letos 16. oktobra bo sv. oče Janez Pavel II. razglasil za svetnika p. Leopolda Mandiča. Ob tem novem slovanskem svetniku so že za časa njegovega življenja govorili, da je svetnik sklenjenih rok.

Blaženi p. Leopold je gledal v Bogu očeta in gojil do njega otroško vdanost. Zato je mnogo molil. Ves od spovedovanja prosti čas je posvetil molitvi. Vsi, ki so ga poznali, v tem soglašajo: njegovo življenje je bilo nenehna molitev. Če za kratek čas ni bilo nikogar za spoved, je pokleknil in molil. Po kosilu ni šel počivat, ampak v cerkev molit. Ko je šel sam po mestu, je hodil s povešenimi očmi in molil. Zvečer je podaljšal molitev do pozne ure. Brat bolničar ga je večkrat našel opolnoči, da je klečal na tleh, v kapeli ali pa je bil v sobi v temi in molil.

Molil je za razsvetljenje, da bi bolje spoznal Boga in njegovo voljo in ga čim bolj vžljubil. Molil je, da bi čim bolj spoznal sebe in svojo nevrednost in bi bolj hrepenel po popolnosti. Tudi dobre duše je prosil, naj molijo zanj. Neki gospe je pisal: »Prosimo Jezusa, naj mi podeli njegovo Srce, da postanem dober božji služabnik.«

Molil je za zdravje, da bi mogel spovedovati do smrti. Tudi druge je prosil, naj molijo v ta namen. Takole je nekemu pisal: »Prosimo Boga, naj mi vrne zdravje, da bom mogel reševati duše s spovedovanjem.«

Molil je tudi za druge. Trpel je sam, zato je znal jokati z jokajočimi. Pisal je: »Ker trpim, se učim moliti za druge. Skušam se vživeti v vaše trpljenje, zato molim za vas, kakor bi molil zase ob času trpljenja. Ko sem zvedel za vaše družinske razmere, me je hudo prizadelo. Takoj sem se zatekel k molitvi in nenehno prosim Boga, naj vas reši tolikega trpljenja.«

CUDEZI MOLITVE

Prav nič se ne smemo čuditi, da je Bog tolikokrat uslišal vročo molitev blaženega Leopolda, ki so jo spremljale še njegove žrtve.

Dne 14. novembra 1934 je prišla k p. Leopoldu mati in mu razodela svoje gorje. Ostala je vdova s številno družino. Otroci niso mogli najti zaposlitve. Ker ni mogla plačati najemnine, so ji odpovedali stanovanje in napovedali za naslednji dan dražbo, da bi izplačali upnike. Kaj bo z družino brez stanovanja, brez pohištva, na pragu zime? Lepold je jokal z materjo, jo skušal potolažiti in ji obljubil, da bo molil. Tudi sami naj molijo in zaupajo. Ko je končal spovedovanje zvečer in so vsi šli k počitku, je stopil v cerkev, se vrgel na kolena pred tabernakelj in vso noč premolil in prejokal za nesrečno družino. Jezusovo srce se ni moglo ustavljati toliki ljubezni. Nebesa so se odprla. Ko se je naslednji dan policija odpravljala na pot, je tovarnjaku odpovedal motor in so morali pustiti stvari pri miru. Družine niso vrgli na cesto. V kratkem so sinovi dobili službo, poravnali so dolgove in našli boljše stanovanje.

Blaženemu Leopoldu so se prav posebno smilili mladi ljudje, ki jim je bilo življenje prezgodaj ogroženo.

Prof. Henrik Rubaltelli piše: »Dne 6. maja 1941 sem operiral šestletnega dečka Jeremija Antona iz Lorea blizu Roviga. Odstranitev polipov je le po posrečilo. 12. maja smo ga poslali zdravega domov. Toda 16. maja je dečka nenadoma napadla huda vročina, močno ga je bolela glava, bruhal je in izgubil zavest. Pripeljali so ga na našo kliniko, kjer sva ga skupaj s prof. Peruzziem pregledala in ugotovila meningitis. Moj sorodnik se je bal, da ne bi bilo nenadno obolenje morda kaj povezano z mojim kirurškim posegom 6. maja. Zatekel se je k p. Leopoldu, ki mu je izročil svetinjo p. Marka iz Aviana, naj jo položi pod otrokovo glavo in naj skupaj s sestrami bolničarkami opravi tridnevno. Zagotovil mu je, da bo otrok ozdravel. To se je zgodilo 27. maja. Isto jutro se je otrokovo stanje močno poslabšalo, tako da smo pričakovali skorajšnjo smrt. Že opoldne pa se je izkazalo, da se najina napoved ni uresničila. Otroku je bil popolnoma pri zavesti, izgubili so vsi znaki meningitisa. 28. maja smo vsi zdravniki skupaj ugotovili, da je izginila vročina z vsemi posledicami boleznimi. Mali Jeremija je zaradi varnosti ostal še nekaj dni na kliniki, nato se je vrnil domov popolnoma zdrav, kakor je še sedaj. Od tedaj sem prepričan, da je p. Leopold res velik božji služabnik in pristen sin sv. Frančiška. Postal sem njegov spovedanec.«

P. Leopold je zaupal v moč molitve in je bil prepričan, da bo Bog olajšal ljudem bolečine in če bo treba, storil tudi čudež. Leta 1927 so v neki vasi blizu Padove nasprotniki krivično obsodili nekega gos-

da. Dan pred sodno razpravo se je šel pripraviti p. Leopoldu. Ta ga je tolažil in spodbujal, naj zaupa, da se bo vse dobro izteklo. Rekel mu je: »Molil bom za vas! Hitro pojdite v baziliko sv. Antona in recite sv. Antonu: "Pošilja me p. Leopold, moj spovednik, reši me tega obrekovanja!" Sv. Anton vas bo uslišal, vse se bo dobro izteklo. Zaupajte! Zares je bilo tako, kajti na obravnavi je obtoženi dokazal svojo nedolžnost, tožniki pa so bili kaznovani.

Pater je veliko molil v zadoščenje za grehe svojih spovedancev. Neko noč ga je brat bolničar našel opolnoči, kako je molil v kapeli in nepremično gledal v tabernakelj. Rekel mu je: »Ubogi pater, zakaj ne greste počivat, ko ste tako utrujeni?« »Kaj hočeš,« je odgovoril, »molim pokoro za tiste, ki sem jih danes spovedal. Ker jim dam malo za pokoro, moram sam zadoščevati zanje.«

* * *

V torek 20. septembra se zaključil vpisovanje za romanje v Rim ob kanonizaciji novega slovanskega svetnika p. Leopolda Mandiča. Kakor že objavljeno, je vpisovanje v Gorici pri Katol. glasu, v Nabrežini v župnišču in v Trstu v knjigarni Fortunato. Vse informacije na teh treh vpisnih mestih.

Taborjenje tržaških skavtov v »Dolini gradov«

Skupina skavtov in skavtinj s Tržaškega se je konec julija utaborila nedaleč od Sentjerneja na Dolenjskem. Prva četa in del druge — t. j. fantje in dekleta od Devina do Opčin — sta si postavili šotore ob bukovem gozdu in dišečem sadovnjaku pri Cerovnem logu. Skupini je načelovala Bruna Ciani ob pomoči osemčlanskega vodstva.

Ze takoj na prvi pogled je bil letošnji tabor nekaj posebnega: vodstvo se je namreč prikazalo ostalim skavtom že zarana v... viteških oblekah in prebralo več metrov dolg, zapečaten pergament. Tako se je začela pustolovščina vitezov, ki so se obvezali, da bodo v dolenski deželi — deželi gradov — razvijali svoje osebne sposobnosti in viteške vrline kot so poštenost, pravičnost, potrpežljivost itd. Tabor je zadobil torej posebno obliko. Ustvarila se je skoraj magična atmosfera: kuhinja je npr. postala čarovniški stolp, kjer sta prebivala čarovnica in coprnik, ki sta pripravljala vitezom napoje, gostije, prigrizke in pojedine. Vsem je kajpak jasno, da je bil to kraj, kamor so vsi najraje zahajali.

Ko so bile taborne zgradbe nared in smo se že privadili na nov ritem življenja, so se začeli prvi pohodi po Dolenjski. Najprej smo si ogledali bližnjo kartuzijo Pletreje, nato smo se povzpeli na Sv. Miklavž, Trdinov vrh in na Gospodično, na tri glavne vrhove Gorjancev. Na Gospodično smo pili vodo znanega studenca, ki naj bi po stari pravljici, ki jo je zapisal Trdina, pomladila neko grajsko gospodično.

Po načelu »zdrav duh v zdravem telesu«, je bilo zaenkrat zadoščeno telesu, zato smo naslednji dan posvetili osebni zbravnosti. Po starostnih skupinah smo razpravljali o vrednotah, ki jih posreduje zgled krščanskega življenja. Pogovor se vodili voditelji, na pomoč pa je priskočil tudi naš duhovni vodja Tone Bedenčič, ki nas je ravno tisti dan obiskal.

Obiskov je bilo na taboru res veliko: vsak drugi dan je bil tu vaški kaplan Mirko Šlibar, med tednom so se pri nas za nekaj ur ustavili še letošnji jubilar dr. Jože Prešeren, dr. Markuža in g. Vončina, vaščani pa so bili z nami ob tabornem ognju, tako da smo lahko vsi skupaj občutili toplo vez prijateljstva, ki se je skovala med nami.

Pravo presenečenje je bilo v nedeljo za starše, ko so bili pri liturgiji božje besede pričča veliki zbranosti svojih otrok, ki so si s pomočjo voditeljev sami pripravili pristno duhovno bogatitev. Še posebno živo je bilo popoldne pri tabornem ognju. Viteške obleke, ki so ponazarjale barve vodov, so se bleščale in frfotale v soncu. Smeha in veselja ni manjkalo, kanček domotožja se je pojavil le, ko smo skupaj s starši zapeli Pesem slovesa.

Nove dogodivščine pa so domotožje tako razblinile: pomerili smo se tako na »viteškem turnirju«, ki se je zaključil z baklado. Dalje nas je sprejela Kostanjevica s svojo Formo vivo in s stalnimi razstavami Božidarja Jakca, Toneta Kralja in Gorjupa.

»Pueri cantores« v Trstu

Cerkveni mladinski zbori, ki so v Italiji poznani kot »Pueri cantores«, so imeli od 8. do 11. septembra narodni kongres v Trstu. V četrtek 8. septembra zvečer so se zbrali v Marijinem svetišču na Vejni. V petek zvečer so nastopili zbori v cerkvi Marije Velike. Sodeloval je tudi mladinski pevski zbor »Vesela pomlad« pod vodstvom Franca Pohajača, o čemer poročamo posebej. V soboto dopoldne so se mladi pevci zbrali pred pokopališčem v Redipugli in peli za mir v svetu. Zvečer so posamezni zbori peli pri večernih mašah v mestu. Sklepná slovesnost je bila v nedeljo 11. septembra ob 10. uri v stolnici sv. Justa. Tržaški g. škof je izrekel prisrčen pozdrav mladim pevcem in prosil božji blagoslov na njihovo nadaljnje delo.

Zapleti okrog zavoda »J. Stefan«

Slovenskemu poklicnemu zavodu za industrijo in obrt »Jožef Stefan«, ki ima svoj sedež v prostorih bivše tržaške psihiatrične bolnišnice, je grozila nevarnost, da še dolgo ne bi mogel redno začeti s

šolskim poukom. Pristojne oblasti so namreč obvestile ravnateljstvo, da ne bodo mogli dijaki in dijakinje (letos nad 150) iz varnostnih razlogov uporabljati sedanjega šolskega poslopja. To se je pa zgodilo, ker druge pristojne oblasti (pokrajinske ali občinske) niso poskrbele za nekatera nujna dela, da bi šolski prostori odgovarjali predpisom in bi bil tako zagotovljen normalen potek šolske dejavnosti. Sedaj so pa sporočili, da se na poklicnem zavodu šolski pouk lahko redno začne.

Zavod »Ž. Zois«

S koncem šolskega leta 1982-83 je odšel v pokoj ravnatelj trgovskega tehničnega zagoda »Žiga Zois« prof. Maks Šah.

Za novega ravnatelja je bil imenovan prof. Ivan Černic, ki je doma z Vrha pri Sovodnjah. Vrsto let je poučeval matematiko na klasičnem liceju »F. Prešeren« v Trstu. Ob sprejetju nove odgovorne službe mu želimo plodno delo in mnogo uspehov pri vodstvu zavoda.

MPZ »Vesela pomlad« gost na reviji »Pueri cantores«

Državno združenje »Pueri cantores« je imelo od četrta do nedelje svoj kongres v Trstu. Otroški in mladinski pevski zbori, ki so prispele v Trst iz cele Italije, so v teh dneh sodelovali pri različnih pobudah: koncertih, srečanjih, pri liturgiji v raznih cerkvah.

Višek je doseglo srečanje v petek 9. septembra zvečer s koncertom v cerkvi sv. Marije Velike. V prisotnosti tržaškega škofa Bellomija in predstavnikov civilnih oblasti je nastopilo enajst pevskih zborov. Iz bogate zakladnice polifonskih skladb so posamezni zbori zapeli svoji starosti in zmogljivosti primerne pesmi. Zvrstili so se zbori s čisto otroškimi glasovi, mladinskimi zbori, pa tudi zbori z že zreli glasovi, ki so že prerasli definicijo »pueria«

Festival velikih mojstrov

Stresa, konec avgusta

Leto za letom se ob slikoviti obali jezera Lago Maggiore odvija poletni glasbeni festival Settimane musicali (Glasbeni tedni). Glasbeni večeri imajo svoj nadven dostojen sedež v veliki dovrani Kongresne palače, na čudovitih Boromejskih otokih (Isola Bella ter Isola Madre, kjer v vsem čaru umetniških in naravnih lepot glasba še bolj zablisti...) ter v cerkvi sv. Ambroža (orgelski koncert). Jasno je, da v takem okviru tudi muzika posebej zaživi v vsej svoji lepoti ter dvakrat razodene ves svoj čar.

Program letošnjega festivala, ki je še v teku, je nadvse pester in zanimiv. Obsega velike instrumentalne koncerte simfoničnih in komornih orkestrrov ter glasbene večere, posvečene manjšim skupinam kot so npr. trio, duo ali pa solisti. V samem repertoarju je veliko slavnih imen in prav v tem je nekaka značilnost festivala v Stresi. Veliki dirigenti ali pa solisti svetovnega slovesa — to so karakteristike te velike muzikalne manifestacije.

Ze prvi letošnji koncert je samo potrdil to tradicijo. Prvi večer je namreč z orkestrom Collegium musicum iz Zürich nastopil slavni ruski violončelist Mstislav Rostropovič. Program je obsegal dela J. Chr. Bacha, L. Boccherinija, J. S. Bacha ter F. J. Haydna. Ruski solist je igral v dveh skladbah in sicer v koncertih za violončelo in orkester Boccherinija (v D-duru) ter Haydna (v C-duru). Rostropovič predstavlja dandanes pravi muzikalni fenomen. Velja za največjega solista na tem zlahtnem glasbilu, ki s svojim žametnim zvokom tako lepo plemeniti vso skupino godal. Znano je, da so prav njemu posvetili svoje skladbe veliki sodobni skladatelji kot Prokofjev, Šostakovič in Britten. Poleg violončela goji Rostropovič tudi dirigiranje in klavirsko spremljavo (njegova žena Galina Višnjevska je slaven sopran).

Ruski glasbenik je pred leti poučeval na konservatorijih v Moskvi in Leningradu, danes pa živi v ZDA, kjer je stalni dirigent simfoničnega orkestra v Washingtonu. Njegova igra je bila res nadvse mojstrska in pravi glasbeni užitek. Nabito polna dvorana Kongresne palače je velikemu mojstru kar se da spontano ploskala ter izvajala še druge točke. Drugi večer je bil na sporedu prav tako

SLOVENSKA SKUPNOST

Sekcija Rojan-Greta-Barkovlje in Mestna sekcija vabita na

NAŠ PRAZNIK v Barkovljah

ki bo v soboto 17. in nedeljo 18. septembra na sedežu Slovenskega kulturnega društva Barkovlje (ul. Cerreto 12), vhod na ul. Bonafata.

V soboto ob 17.00: odprtje kioskov; ob 20.00 družabnost ob zvokih ansambla TAIMS.

V nedeljo ob 16.00: odprtje kioskov; ob 17.30 nastop zbora Fantje izpod Grmade pod vodstvom I. Kralja, govornik bosta pokrajinski svetovalec in tajnik SSK dr. Zorko Harej in občinski svetovalec prof. Aleš Lokar; od 19.00 dalje bo igral ansambel TAIMS.

V primeru slabega vremena bo praznik v društveni dvorani. Postregli vam bomo z barkovljskimi specialitetami kot so »karamali«, »fancilji za dušo«, domače pivico, dobra kapljica in drugo. - Vabljeni!

(otroci). Vsi so s svežino svojih glasov in lepo izvedbo skladb ogreli zelo številne poslušalce.

Naj omenimo tri tržaške zборе, ki so nastopili na reviji. Kot prvi je nastopil zbor mladinskega centra Claret, ki ga vodi Fabio Nesbeda. Revijo je zaključil »Piccolo coro di S. Giovanni«, ki ga vodi Edoardo Hribar. Kot častni gost revije pa je nastopil mladinski pevski zbor »Vesela pomlad« z Opčin pod vodstvom Franca Pohajača. Zapeli so štiri pesmi: Tomčevo S cveticami zaljšamo, Florjančevo Izajivo pesem o svobodi, Monteverdijevo O magnum pietatis in Gobčevo Doneži zvon. Openski pevci so zapeli intonacijsko čisto in z dovršeno dinamiko ter tako lepo predstavili italijanski publikli slovensko pesem. Žal napovedovalec v predstavitvi ni povedal, da je »Vesela pomlad« slovenski zbor, kar bi bila nujna informacija predvsem za člane in spremljevalce netržaških zborov.

Ob koncu so organizatorji podarili zboru »Vesela pomlad« plaketo v spomin na sodelovanje na reviji. - M.

Z GORIŠKEGA

Sestanek političnih strank v Gorici

V sredo so se sestali na deželnem sežu v Gorici deželni in pokrajinski tajniki strank, ki sestavljajo vladno večino na deželi in v nekaterih krajevnih upravah. Prvenstvo je bil sestanek posvečen pretresu nekaterih vprašanj, ki se zaostrejuje zlasti v industrijski in obrtniški veji. Mnoga podjetja so postala pasivna, kar veča možnosti nadaljnjih odpustov ter široke nezaposlenosti.

Po drugi strani je bil sestanek posvečen tudi ugotavljanju možnosti, da bi čimprej sestavili pokrajinski odbor. Nesoglasja nastajajo posebno zaradi stanja v tržaški občini, kjer bodo nekatere stranke, ki sicer na deželi sodelujejo s Krščansko demokracijo tu sodelovale s komunisti.

Deželni in pokrajinski tajniki so se sporazumeli za takojšnjo obnovo pokrajinskega in drugih odborov ter izvolitev pokrajinskega predsednika. Večina na pokrajini bo ista kakor v prejšnji mandatni dobi in pri tej bo poleg DC, PSI, PSDI in PRI sodelovala tudi Slovenska skupnost ter bo tako seveda imela tudi mesto v odboru.

Sestanka so se poleg glavnih tajnikov ostalih strank udeležili deželni tajnik SSK dr. Andrej Bratuž in pokrajinski tajnik Marjan Terpin. Naravno, da sta bila edina Slovenca, saj je že ustaljena praksa, da v italijanskih strankah Slovenci nimajo moči, ki bi jim omogočala sodelovanje in soodločanje pri izbiri in določitvi programov.

Pomoč Vincencijevih konferenc

Lani je v Zahodni Nemčiji 40.000 ljudi prejelo pomoč od Vincencijevih konferenc, ki jih je v Nemčiji 300 in posvečajo svojo skrb ostarelim, bolnim, telesno in duševno oviranim, ciganom, kaznjencem in mladini.

Slovensko gostovanje na Tridentinskem

V petek 9. septembra je v Pergine Val-sugana na Tridentinskem gostoval moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice s programom slovenskih narodnih in umetnih pesmi. Doživel je lep uspeh.

Naslednji dan je bilo zborovanje o evropskih problemih, ki so se ga udeležili številni evropski in državni parlamentarci. Prisotni so bili tudi predstavniki Slovenske skupnosti. Več bomo poročali prihodnjic.

Na Barbani je vedno lepo

Zadnjo nedeljo v septembru, t.j. 25. t.m. se bo na Barbani slovesno zaključilo jubilejno leto te božje poti, ki obhaja 1400 letnico svojega obstoja. Slovenski verniki z Goriškega in Tržaškega pa smo šli na tradicionalno romanje že ta ponedeljek 12. septembra.

Vremenski izgledi niso bili nič kaj obetavni, a naši ljudje se niso pustili oplahiti. Za zaupanje so bili bogato poplačani: ves dan so imeli sončno vreme. Na otoku se je zbralo nad 800 slovenskih romarjev, spremljanih od svojih dušnih pastirjev. V somaševanju s škofom vikarjem dr. Lojzom Škerlom je opravilo občestveno daritev kar 20 naših duhovnikov.

Dr. Škerl je v pridigi Marijo prikazal kot ženo vere. Bog ji je govoril po znamenjih kot je bilo nenavadno Jezusovo rojstvo ali Simeonova napoved v templju. Ni vsega razumela, a močna vera ji je pomagala prek vsega. Njeno vero in zaupanje si moramo vzeti na pot življenja tudi mi.

Tudi popoldanske večernice s petimi litanijami Matere božje so bile lepo doživljene, enako tudi navdušeno petje priložnostnega zbora pod vodstvom Hermana Srebrnič.

Nekatere župnije so z Barbane še napravile obisk kakega drugega kraja, n. pr. Villa Manin ali patriarhalne bazilike v Ogleju, vsi pa so se vrnili domov zadovoljni, da so tudi letos poromali na ta privlačni otok v gradeški laguni in se priporočili varstvu Matere božje.

Poroka

V nedeljo 4. septembra sta se v cerkvi na Placuti v Gorici poročila Chiara Bertolini in Roberto Volo. Nevesta je aktivna članica goriške Olympie, ženin pa uradnik pri podjetju Bertolini. Novoporočencema iskrena voščila.

Romanje v Lurd z UNITALSI

Tudi letos je ustanova UNITALSI goriške nadškofije priredila romanje v Lurd z bolniškim vlakom. Bilo je od 6. do 12. sept. za bolne in zdrave. Vseh je bilo 730. Največ seveda zdravih, lepo število tudi bolnikov, bolničarjev in bolničark ter pet zdravnikov in 11 duhovnikov. Slovenskih romarjev z nekaj bolniki je bilo nad 60, ki jih je vodil msgr. Močnik.

Poteklo je zelo lepo v veselje vseh. Razen dvakrat po par ur dežja je bilo vreme ugodno. Tja in nazaj smo imeli koncebrirano mašo v vlakcu, ki jo je vodil g. nadškof p. Bommarco. Pri tem smo brali evangelij, izrekli prošnje in zapeli tudi po naše.

V Lurd, kjer je bilo izredno število romarjev vseh narodov in jezikov, smo dvakrat bili pri skupni maši, dvakrat pa smo imeli svojo mašo, enkrat pri votlini, drugič pa v ukrajinski kapeli rožnovenske cerkve. Čudovite so bile procesije popoldne z Najsvetejšim z blagoslovitvijo bolnikov in večerna z lučkami, kjer smo tudi mi molili pri desetkah rožnega venca svojo zdravomarijo in zapeli kitico lurške pesmi.

Vsi romarji smo se ob koncu Bogu zahvalili za romanje, kakor tudi vodstvu UNITALSI, ki ga je tako skrbno organiziralo. Pri tem smo se res čutili eno z Kristusom, saj smo s svojo besedo v pesmi in molitvi lahko dostojno sodelovali.

Ansambel »Lojze Hlede« na Koroškem

Na prvem mednarodnem srečanju ansamblov, ki je bil 4. avgusta letos v Dobri vasi na Koroškem, so nastopili tudi Hledetovi fantje iz Števerjana. Na povabilo tamkajšnjega PD »Srce«, ki je to prvo srečanje organiziralo, je ansambel imel na programu vrsto lastnih skladb. V res mednarodnem duhu je bilo slišati pesmi v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku.

Poleg ansambla »Hlede« so se srečanja udeležili še ansambel Karawankenbaum-Kärnten, skupina »Modrina« iz Slovenije in trio »Korotan« iz Koroške.

Kvatrnica na Mirenskem Gradu

V nedeljo 18. septembra bodo na Mirenskem Gradu obhajali kvatrnico. Spored bo naslednji:

Sv. maše ob 7. uri, ob 8,30 in ob 10. uri, ko bo župnijska maša. Popoldne ob 16. uri bo zaključek praznovanja s sv. mašo. Pri maši bo pel mirenski cerkveni pevski zbor, glavni maševalec bo Ciril Demšar CM, župnik v Dvoru (Kanzelhof) na Koroškem.

Marijino svetišče na Gradu je določeno tudi kot cerkev za svetoletne odpustke. Zato bodo cel dan na voljo spovedniki.

Čestitke

Ob 60-letnici skupnega življenja, ki sta jo slavila Dominik Vidmar in Almira Peric v četrtek 8. septembra se vsem, ki so jima čestitali za izredni življenjski jubilej, pridružuje tudi »Katoliški glas«, katerega zvesta naročnika sta že vrsto let.

Iz Slovenije

Osebnostne spremembe v koprski škofiji

Bajt Ciril, župnijski upravitelj na Bukovem odhaja za župnijskega upravitelja na Grahovem ob Bači.

Bizjak dr. Jurij je postal spiritual v malem semenišču v Vipavi.

Brajnik p. Hadrijan OFM je imenovan za kaplana v župniji Kapela-Kostanjevica pri Novi Gorici.

Čibej Pavel, župnijski upravitelj na Libušnjem, je premeščen za župnijskega upravitelja na Bukovem.

Jug p. Avguštin OFM, kaplan ekspozit na Sv. Gori, odhaja v mariborsko škofijo.

Kobal Vinko, župnijski upravitelj v Desklah, odhaja v župnijo Kristusa Odršenika v Novi Gorici za voditelja mladinske pastorale v koprski škofiji in pomočnika v župniji.

Kodelja Ambrož, župnijski upravitelj na Grahovem, odhaja v goriško nadškofijo.

Koritnik Franc, župnijski upravitelj v Matenji vasi, odhaja v Sežano, da bo po svojih močeh pomagal pri dušnopastirskem delu v župniji.

Kos p. Alojzij OFM, kaplan v župniji Kapela-Kostanjevica, je imenovan za župnika-vikarja v isti župniji.

Kosmač Janko se je vrnil iz misijona na Madagaskarju in je imenovan za župnijskega upravitelja v Desklah.

Kovačič Jožko, župnijski upravitelj in dekan v Knežaku, je postal župnijski upravitelj v Jelšanah.

Krajnik p. Pavel OFM je imenovan za kaplana ekspozita na Sv. Gori.

Rakovnik Mirko SDB je imenovan za kaplana pri sv. Bridi (Ankaran).

Rozman Marijan, župnijski upravitelj v Otaležu, je postal župnijski upravitelj na Libušnjem.

Sedej Andrej, kaplan v Komnu, odhaja na študije v Rim.

Simončič Mirko SDB, kaplan pri sv. Bridi, odhaja iz koprške škofije.

Sorč dr. Ciril, spiritual v malem semenišču, je postal župnik v Knežaku.

Stepan Milan, kaplan v Sežani, je imenovan za kaplana v Postojni.

Stritar Franc SDB je imenovan za župnijskega upravitelja na Škofijah.

Šircelj msgr. Vladimir, župnik v Jelšanah, je postal župnik v Matenji vasi.

Škerlj Zarko, kaplan v Postojni, odhaja v tržaško škofijo.

Uloga Janez SDB, župnijski upravitelj na Škofijah, odhaja iz koprške škofije.

Vidrih Gabrijel, kaplan v župniji Kristusa Kralja Odršenika v Novi Gorici je postal župnijski upravitelj v Otaležu.

Vovk Andrej, novomašnik, je imenovan za kaplana v Komnu.

Vrtičič p. Peter OFM, župnik-vikar v župniji Kapela-Kostanjevica, odhaja v mariborsko škofijo.

Cerkev v Sloveniji

1. Vseslovensko srečanje mladih — tretje po vrsti —, h kateremu so povabljeni študentje, srednješolci ter delavska in kmečka mladina, bo v Stični v soboto 17. septembra. Začetek ob 10. uri. Poleg

V Podgori bo v nedeljo 2. oktobra

PRAZNOVANJE ROŽNOVENSKE MATERE BOŽJE

Ob 14. uri molitev rožnega venca; sledi procesija s kipom Fatimske Matere božje; po povratku v cerkev govor msgr. Ivana Kretiča iz Devina, poljub svetinje, darovanje in blagoslov. Po slovesnosti v cerkvi se začne

PRAZNIK STRUKLJEV

združen s srečolovom za misijone. Pri procesiji in na prireditvi bo sodelovala godba na pihala iz Nabrežine. - Vabljeni!

slovenskih škofov bo prisotnih več škofov iz raznih evropskih dežel, ki se bodo takrat mudili v Jugoslaviji zaradi seje Sveta evropskih škofovskih konferenc. (Svet bo zasedal od 18. do 20. sept. v Zagrebu na Fratrovcu.) Srečanje v Stični bo posvečeno svetemu letu. Vodilna misel: Živeti odrešeno — živeti evharistično.

2. Nedelja sredstev družbenega obveščanja bo 18. septembra.

3. Slomškova nedelja in hkrati ekumenski dan bodo obhajali po vseh župnijah 25. sept. To nedeljo bo popoldne v Celju, v opatijski cerkvi, vseslovenska proslava.

Začetek gradnje nove cerkve v Portorožu

Na predvečer praznika Marijinega vnebovzeta je koprski škof Janez Jenko blagoslovil temeljni kamen za novo cerkev v Portorožu, ki bo posvečena rožnovenski Materi božji. Blagoslov temeljnega kamna je bil združen s somaševanjem pod vodstvom dr. Jenka. Tako on kot tudi drugi navzoči niso mogli skriti veselja, da je do tega trenutka prišlo. Listino o blagoslovlitvi so podpisali krajevni škof, župnik, arhitekt in izvajalci gradnje.

Že v času pred prvo svetovno vojno so načrtovali graditev cerkve v novo nastajajočem turističnem naselju, ki je tedaj skupaj z Lucijo štelo okrog 2.500 prebivalcev. Zaradi vojne so načrti obstali. Leta 1939 so zgradili skromno kapelo, ki je od leta 1968, ko je bila ustanovljena portoroška župnija, služila za župnijsko cerkev. Tuji in turisti so marsikdaj zaman iskali cerkev, kjer bi v tiholetni svetosti posedeli in se pogovorili z Bogom, čeprav so morali šli mimo njenih odprtih vrat.

Istega leta, ko je bila ustanovljena župnija Portorož-Lucija, — slednja se je leta 1976 osamosvojila —, so se tudi obnovila prizadevanja, da bi to največje slovensko turistično središče dobilo ustrezno versko zgradbo, ki bo na voljo domačinom in turistom. Čeprav ima Portorož sam danes le okrog 3.000 prebivalcev, ima še okrog 10.000 ležišč v družbenem in zasebnem sektorju, namenjenih turistom. V turističnih konicah pa se zbere tudi 30 do 40.000 ljudi. Po mnogih iskanjih in predlogih je bila končno dodeljena nadomestna lokacija za novo cerkev za hotelom Palace. Na prostoru nekdanje vrtnarije bo stala cerkev s spremljajočimi stavbami, namenjenimi pastoralni dejavnosti in bivanju pastoralnih delavcev. Kljub temu da bo nova cerkev le nekaj sto metrov od središča Portoroža, je lokacija izven prometa in drugega hrupa.

Romanje v Rim iz Slovenije in Hrvatske negotovo

Pripravljalni odbor za romanje v Rim ob razglasitvi bl. p. Leopolda Mandiča za svetnika opozarja udeležence v »Glasu koncila«, da bodo verjetno morali plačati polog. Pripravljalni odbor je sodil, da bodo romarji potovali uradno v Rim in v tem primeru ima škofijski ordinariat pravico, da izda dovoljenje za brezplačen prehod meje. Vprašali pa so za mnenje odgovorne državne organe, ki še niso dali uradnega odgovora. Neuradno pa se je zvedelo, da bodo morali romarji plačati polog. Tega pa večina prijaviteljev ne bo storila in tako se bodo kanonizacije v Rimu udeležili samo jugoslovanski škofje.

Delavski protest zoper preustroj ladjedelstva

Delavci tržaškega arzenala sv. Marka, tovarne velikih motorjev in tržaške ladjedelnice Italcantieri so z dnevno stavko zavrnili načrt ustanove IRI, ki predvideva preustroj ladjedelstva s spojitvijo štirih poldržavnih ladjedelniških družb. Po tem načrtu naj bi do marca 1985 ostalo v naših krajih brez dela več kot tisoč delavcev, katerim gre prišteti še uradnike: v Italcantieri se šteje delavskih mest skriči za 561, v arzenalu sv. Marka za 143 in v tovarni velikih motorjev za 331. Osip v uradniških vrstah naj bi dosegel 500 mest. To redukcijo naj bi se doseglo deloma s predčasno upokojitvijo, deloma z vpisom v dopolnilno blagajno in deloma z odpusti. Vse to naj bi bilo potrebno, ker da manjkajo naročila.

OBVESTILA

Seja Združenja cerkvenih zborov - Gorica bo v ponedeljek 19. t.m. v spodnjih prostorih Katoliškega doma ob 20.30.

Glasbena šola SKPD »Mirko Filej« obvešča, da se gojenci lahko prijavijo za glasbeni pouk v sezoni 1983/84 v tednu od 19. do 23. septembra med 17. in 19. uro na sedežu na Placuti 18. Poučevali se bodo: klavir, orgle, violina, flavta, kitara, harmonika, solopetje in teoretični predmeti.

Tridnevne zaprte duhovne vaje za žene in dekleta bodo v Domu »Le Beatitudini« nad Trstom od toka 4. oktobra zjutraj do četrta istega tedna zvečer. Prireja jih tržaška Duhovska zveza. Prijaviti se je treba na tel. (040)220332. Hrana in stanovanje za vse tri dni staneta 65.000 lir.

Knjižne novosti v Katoliški knjigarni v Gorici Travnik - Piazza Vittoria 25

Muzikasete: L. Hlede: En, dva, tri... Muzikasete: I. Radovič: Kaj šumite bori. Muzikasete: I. Radovič: »Nataša«.

A. Geržinič: Boj za slovensko šolstvo na Primorskem.

Heizmann: Ljubiti je tvoj poklic. Knjiga o zakonskem življenju za verne. Verska knjiga za tiste, ki ljubijo.

Zadavec: Znamenje ob poti. (Vodnik te vabi k spoznavanju spomenikov vere ob transverzalnemu planinski poti).

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

DAROVI

Za Katoliški glas: Juren, Doberdob 7.000; Natalija Vecchiet, Trst 7.000 lir.

Za cerkev sv. Jožefa v Stražcah: otroci v spomin pok. Justine Humar vd. Miklus 200.000 lir.

Milka Goričan ob čudovitem romanju v Lurd za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 lir.

Mimi Pajntar in hči Magda: v spomin pok. Mirka Mazora za Katol. glas 10.000, za Sv. goro 10.000, za cerkev v Novi Gorici pa 20.000; v spomin Marije Stres za Zavod sv. Družine 10.000 lir.

Za cerkev v Doberdolu: N. N. 70.000; dve lurški romarici 300.000 lir.

V dobre namene: Hermina Vranič, Gorica 10.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: N. N. 10.000; G. J. 10.000; prijatelj duhovnik s Krasa 50.000; Lidija Godnič 50.000; Fani Pangos 10.000; romarji na Barbano 110.000; Albina in brata namesto cvetja na grob Gizele Gruden 80.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ivana Ban 30.000; N. N. ital. jezika 25.000; Emilija Puntar 20.000; Milka Danec 13.000; Danila in Rinko v spomin na sestrično Marico 10.000; Josip Rovatti 5.000; razni 27.000 lir; Marcela Bole in Marija Kumar 20 avstralskih dol. Za kapelo p. Leopolda pri Domju: M. K. 20.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Grudina ob sedmi obletnici smrti moža Alfonza 10.000; N. N., Rupa 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem, Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 18. do 24. septembra 1983
Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »V puščavi in goščavi«. 11.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 »Počitnice... počitnice«. 12.40 Lahka glasba. 14.10 Iz arhiva tedenskih oddaj; lahka glasba; S. Di Giacomo: »Assunta Spina«. Drama. 17.00 Sport in prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Beseda ni konj. Gost v studiu: Angel Cracina. 9.15 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Naš avto. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Pesmi in njihovi protagonisti. 15.45 Literarni listi. 16.00 Klasični album. 17.10 Zimzelene melodije. 17.30 Rubrika. 18.00 Na naši koži.

Torek: 8.10 Pogovori. 9.15 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Ob stoletnici glasbenega šolstva na Slovenskem. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Naš jezik. 15.45 Literarni listi. 16.00 Klasični album. 17.10 Zimzelene melodije. 17.30 Rubrika. 17.40 Dan Treston: »Zvok je brez teže«. Drama.

Sreda: 8.10 Po svetu sem in tja. 9.15 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Zvezdniki našega časa. 15.45 Literarni listi. 16.00 Klasični album. 17.10 Zimzelene melodije. 17.30 Rubrika. 18.00 Kulturni odmevi Beneške Slovenije.

Četrtek: 8.10 Beseda ni konj. Gost v studiu: Viljem Černo. 9.15 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Skladbe slovenskih in drugih jugoslovanskih avtorjev. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Kulturni odmevi iz Beneške Slovenije. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Naš jezik. 15.45 Literarni listi. 16.00 Klasični album. 17.10 Zimzelene melodije. 17.30 Rubrika. 18.00 Pogovori o naših otrocih. 18.20 Črnske duhovne pesmi.

Petek: 8.10 Trim za vsakogar. 9.15 Ivanka Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Na počitnice. 13.20 Slovenske umetne in ljudske pesmi. 15.45 Literarni listi. 16.00 Klasični album. 17.10 Zimzelene melodije. 17.30 Rubrika. 18.00 Kulturni dogodki. 18.45 Imena naših vasi.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Imena naših vasi. 9.15 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Glasbeni potpuri. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Naš jezik. 14.35 Iz studia neposredno. 16.00 Klasični album. 17.10 Izbrane melodije minulega desetletja. 17.30 Rubrika. 18.00 »Počitnice... počitnice«.

Za cerkev v Novi Gorici: sin in hčere v 80.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« v RIMU - ROMA

Lastnik: LEVSTIK VINKO

Hotel »BLEDE«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.o.l.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN